

ציוני דרך בחייו של יצחק רבין

1 במרס 1922	א' באדר תרפ"ב – נולד בירושלים לרוזה ונחמיה רבין.
1927	תלמיד בבית הספר "בית חינוך לילדי עובדים" בתל אביב (עד 1935).
1935	תלמיד בבית הספר המחוזי בגבעת השלושה (עד 1937).
1937	תלמיד בבית הספר החקלאי "כדור". לומד להשתמש בנשק.
1938	בעקבות סגירת בית הספר עובר לקיבוץ גינוסר ומשתתף שם בשמירה ובמארבים.
1939	מסיים את בית הספר "כדור" כחניך מצטיין (1939).
1940	מצטרף להכשרה של הנוער העובד ברמת יוחנן.
1941	מצטרף ל"הגנה" ב־7 ביוני; משתתף בפעולת ניתוק חוטי טלפון בלבנון.
	קורס מפקדי כיתות ראשון של הפלמ"ח באלונים; אחרי הקורס מדריך לשדאות ולאקדח במחלקה הערבית של הפלמ"ח.
1942	קורס מפקדי מחלקות של הפלמ"ח בג'וערה.
1943	מפקד המחלקה המסייעת של פלוגה ו של הפלמ"ח.
1945	סגן מפקד הגדוד הראשון של הפלמ"ח; מפקד קורס מפקדי כיתות של הפלמ"ח בג'וערה.
	סגן מפקד הפעולה לשחרור המעפילים ממחנה המעצר הבריטי בעתלית באוקטובר; נפצע בתאונת דרכים בהכנת פעולה נגד הבריטים.
1946	נעצר יחד עם אביו בביתם בתל אביב במהלך ה"שבת השחורה" (29 ביוני); עצור חמישה חודשים במחנה המעצר הבריטי ברפיח; עם שחרורו מתמנה למפקד הגדוד השני של הפלמ"ח.
1947	קצין המבצעים של הפלמ"ח (מאוקטובר).
1948	מאפיריל מפקד מטה "הראל"; מארגן שיירות לירושלים. משתתף עם כוחותיו במבצע "יבוס" לכיבוש אזורים בירושלים ובסביבותיה; מיוני סגנו של יגאל אלון במטה מבצע "דני" בגזרת לטרון. באוגוסט מקבל דרגת סגן־אלוף.
	23 באוגוסט נישא ללאה שלוסברג.
	מספטמבר קצין המבצעים של חזית הדרום תחת פיקודו של יגאל אלון. משתתף במבצעי "יואב" ו"חורב" לשחרור הנגב והוצאת הצבא המצרי מגבולות ארץ־ישראל.
1949	בינואר–פברואר משתתף בשיחות שביתת הנשק בין ישראל למצרים ברודוס; מאוגוסט ממלא מקום אלוף מפקדת הדרום. מנובמבר מפקד בית הספר למפקדי גדודים (עד 1951).
1950	לידת בתו הבכורה דליה.
1951	ראש מחלקת מבצעים באגף המטה הכללי (עד דצמבר 1952).
1953	שנת השתלמות בבית הספר לקציני מטה של הצבא הבריטי בקמברלי.
1954	מינואר ראש אגף ההדרכה במטה הכללי בדרגת אלוף (עד אפריל 1956).
1955	לידת הבן יובל.
1956	מ־20 באפריל אלוף פיקוד הצפון (עד אפריל 1959).
1959	מ־28 באפריל ראש אגף המטה הכללי (אג"ם) (עד 31 בדצמבר 1963).
1961	מ־23 בינואר סגן רמטכ"ל וראש אג"ם (עד 31 בדצמבר 1963).
1964	מינואר רמטכ"ל (עד 31 בדצמבר 1967).
1967	5–10 ביוני רמטכ"ל מלחמת ששת הימים.

מפברואר שגריר ישראל בארצות־הברית (עד מרס 1973).	1968
נבחר לכנסת השמינית ברשימת "המערך" (10 במרס 1973) ומכהן בכנסת עד יום מותו. שר העבודה בממשלת גולדה מאיר (עד התפטרותה ב־11 באפריל). ב־22 באפריל נבחר מטעם המערך למועמד המפלגה לראש ממשלה. מ־3 ביוני ראש ממשלת ישראל (עד 21 ביוני 1977).	1974
ב־16 וב־17 ביוני נפגש לכמה שיחות עם נשיא ארצות־הברית ריצ'רד ניקסון בעת ביקורו בישראל.	
ב־11 וב־12 ביוני נפגש לשיחות עם נשיא ארצות־הברית ג'רלד פורד. 1 בספטמבר הסכם ביניים בין ישראל למצרים על הסגת כוחות צה"ל משטחים ממזרח לתעלת סואץ והחזרת שדות נפט באבו רודס למצרים, הסכם שהוביל להידוק היחסים הביטחוניים עם ארצות־הברית.	1975
ב־3 ביולי מתקבלת בממשלתו החלטה על פעולה צבאית לחילוץ בני ערובה נוסעי מטוס "אייר פרנס" באוגנדה ("פעולת אנטבה", 3–4 ביולי).	1976
ב־7–8 במרס נפגש לשיחות עם נשיא ארצות־הברית ג'ימי קארטר. ב־7 באפריל מתפטר בעקבות גילוי חשבון דולרים בלתי חוקי של רעייתו בארצות־הברית; ב־21 ביוני העביר את ראשות הממשלה למנחם בגין שמפלגתו ("הליכוד") זכתה בבחירות לכנסת (17 במאי).	1977
מ־13 בספטמבר שר הביטחון בממשלת האחדות הלאומית (עד 1990).	1984
מ־12 ביולי ראש הממשלה, לאחר שמפלגת "העבודה" בראשותו זכתה בבחירות (23 ביוני).	1992
ב־13 בספטמבר חותם בבית הלבן עם יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת, על הצהרת עקרונות להסכם עם אש"ף.	1993
ב־4 במאי חותם בקהיר עם יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת על "הסכם עזה–יריחו" בדבר הקמת מנהל עצמי פלסטיני בשטחים אלו.	1994
ב־26 באוקטובר חותם עם המלך חוסיין על חוזה שלום עם ממלכת ירדן בטקס בערבה בהשתתפות נשיא ארצות־הברית ביל קלינטון.	
ב־10 בדצמבר זוכה עם שמעון פרס ויאסר ערפאת בפרס נובל לשלום.	
ב־28 בספטמבר חותם בבית הלבן עם יושב ראש אש"ף יאסר ערפאת על "הסכם אוסלו ב" שהרחיב את שטחי האוטונומיה הפלסטינית בגדה המערבית.	1995
י"ב בחשוון תשנ"ו, נרצח מיריות מתנקש יהודי בתום עצרת למען השלום בכיכר מלכי ישראל בתל אביב.	4 בנובמבר 1995